

El document del mes de setembre de l'AMR

número 09/2013

Carme Vilà: una pianista il·lustre

La carta de mossèn Carles Feliu a Antoni Vilà

Caric Antonio; amb quina priu-
 cio he llegit avui la "Vanguardia".
 Vos felicito i la felicitó ben coral-
 lment. S'ho mereix i vos ho me-
 ritessen de debò. El triomf de
 la Carme es esclatant. Ha
 triomfat en la vida; desde, ara,
 la Carme, serà considerada

un talent musical extraordina-
 ri, cosa que l'hi deixarà
 ben obert el camí de la vida.
 Serà gran pel seu saber i,
 Carlos Feliu Egidio
 PÁRROCO - ROSAS
 vull dir-ho, per la seva bon-
 estat, sencillez i humilitat,
 virtuts pròpies de les persones
 grans. Repeteixo, enhorabona!

Dades arxivístiques del document

CAT AMR 13 8, Fons Carme Vilà i Fassier, Correspondència i esborranys, juny de 1959.
 Català.

Història arxivística

La carta ingressà juntament amb altres documents a través de l'Alcaldia el mes de setembre de l'any 2004. L'any 2011 es procedí a la seva descripció a nivell de fons i d'unitat documental simple.

Contingut

El document d'aquest mes és una carta escrita el mes de juny de 1959 per Carles Feliu, mossèn de la parròquia de Santa Maria de Roses, felicitant a Antoni Vilà, pare de l'il·lustre pianista rosinca Carme Vilà i Fassier. L'enhorabona del mossèn arribava en un moment de joia per la família Vilà, ja que la Carme havia guanyat el *Concurs Haydn – Schubert* a Viena. Tot i haver quedat en un segon lloc, guanyà perquè el primer premi havia quedat desert. Mossèn Feliu felicitava al pare de l'artista mostrant-li tot el seu afecte i joia per tal esdeveniment.

Context

Carme Vilà i Fassier va néixer a Roses l'any 1937. Als quatre anys va començar a tocar el piano amb la professora Emília Palau seguint la tradició musical de la família tot convertint-se en la quarta generació de pianistes de la família Vilà-Fassier. La seva germana Isabel també agafà el camí del món de la música, esdevenint més tard una prestigiosa violinista. El 1949 Carme Vilà ingressà al Conservatori del Liceu de Barcelona per cursar estudis musicals. Finalitzà els estudis l'any 1953 obtenint les medalles d'or i plata, equivalents al primer premi de la seva promoció al conservatori barceloní.

Quedà finalista del Concurs Internacional de Ginebra els anys 1953 i 1955. Perfeccionà els seus coneixements i tècniques el 1955 amb Bela Siki i féu diversos concerts a Suïssa. El 1958 es traslladà a Viena per estudiar amb el professor Richard Hauser a la Musik Akademie. El 24 de juny de 1959 guanyaria el *Concurs Haydn – Schubert* a la capital austríaca, tot i quedar en segon lloc, ja que el primer premi quedà desert. A la mateixa Viena debutaria amb l'Emperador de Beethoven a la Grossersaal der Konzerthaus. A partir d'aquest debut tocà a totes les sales de concert de Viena i Berlin. Seguiren concerts i recitals a Londres, Tel Aviv, Hamburg, Nova York, Madrid, etcètera.

El 1961 va obtenir el Reifeprüfung de la Musik Akademie de Viena amb la màxima qualificació. El 1962 guanyà el premi dels Concursos Internacionals que impartiren Paul Badura Skoda, Jörg Demus i Alfred Brendel a Viena. Continuaria els seus estudis de perfeccionament a l'Acadèmia Chigiana de Siena amb A. Cortot i Guido Aposti on va obtenir diversos premis i beques per als seus estudis. El 1966 se li otorgà a Londres la medalla Harriet Cohen, guardó que també havia aconseguit anys abans la pianista Alicia Larrocha, i el 1967 acompanyà com ajudant al seu mestre Paul Badura Skoda a la Universitat de Wisconsin a Madison, als Estats Units.

El 1968 seria nomenada *Artist in Residence* de la mateixa universitat, càrrec que exercí durant cinc anys. Aquell mateix any Daniel Barenboim li presentà a Ruggiero Ricci amb qui féu una gira per Sudamèrica. Als Estats Units gravà per la RCA (Radio Corporation of America). El 1973 dimití del seu càrrec a la universitat americana i tornà a Catalunya. L'any 1977 a Barcelona obtení una càtedra de piano al Conservatori Superior Municipal

de Música de Barcelona. A partir d'aleshores exercí aquest càrrec i el de directora al conservatori fins a l'any 2001.

El 1990 amb motiu de la visita del famós compositor Witold Lutoslawski a Barcelona, Carme Vilà organitzà un concert homenatge al Conservatori Superior de Barcelona i convidà a Paula Torrónategui a tocar les seves variacions sobre un tema de Paganini. A partir d'aquesta experiència decidiren fer algun duet juntes. El 1997 la pianista va rebre la dracma de Roses de part de l'Ajuntament com a reconeixement a la seva trajectòria. L'any 2007 va rebre el premi internacional de piano Frechilla-Zuloaga de la Diputació de Valladolid. A més a més, és doctora honoris causa de la Wisconsin University.

Més info

Autors diversos, "Vilà i Fassier, Carme", a *Història de la música catalana, valenciana i balear. Diccionari L-Z*, vol. X, Edicions 62, Barcelona, 2003, p. 256.

M. R. Sallés (coord.), *Personatges il·lustres de l'Alt Empordà*, Barcelona, Acesa-Abertis, 2009.